

- 1 't Verlies was er al voor het einde
de rouw, voordat het afscheid kwam,
toen die onzekere verwarring
bezit van haar/zijn gedachten nam.
Wij voelden mee haar /zijn stil verdriet.
Nu rouwen wij, maar treuren niet.
- 2 En met een gevoel van nergens horen
in de bossen thuis en thuis verloren.
Zullen wij later, misschien, ooit?
De zomer is voorbij,
er wordt niet meer gehoord.
En hier is nergens, en het nu is nooit.
- 3 Herinner mij,
maar niet in sombere dagen.
Herinner mij, in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.
- 4 Veel gelukkige jaren waren we samen,
samen waren we één.
Maar nu jij er niet meer bent,
moeten we zonder jou verder... dus alleen.
- 5 Als leven lijden wordt,
is sterven een verlossing.
- 6 Bij elk afscheid wordt een herinnering geboren.
- 7 Veel fijne herinneringen
Verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden
Maar altijd in ons hart.
- 8 Soms lijkt het leven droefenis en pijn
alsof je duizend dingen plotseling bedreigen.
Soms is 't alsof je armen vleugels zijn
en je in de blauwe hemel op kunt stijgen.
- 9 Het is nu tijd om te gaan
maar wij zeggen geen vaarwel
want wij zoeken je in de regenboog
hoog aan de hemel
en als de morgenzon de wereld weer laat stralen
dan zien we jou en houden we van je
zoals jij ook van ons hebt gehouden.
- 10 Een wereld van mensen,
zo vol macht en zo dicht.
Een wereld van sterren,
zo zacht en zo licht.
Vind je rust in jouw wereld
eindeloos, onwezenlijk
veilig.
- 11 Moeder zijn is alles geven
zorg en lijden, liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
alles ... en tevreden sterven.
- 12 Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken.
We zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.
- 13 Je handen hebben voor ons gewerkt.
Je hart heeft voor ons geklopt.
Je ogen hebben ons tot het laatst gezocht.
Rust nu maar uit.
- 14 Heel bijzonder, heel gewoon
gewoon een heel bijzondere man.
- 15 Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht.
Je ziekte had je volkomen in zijn macht.
Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet
behoren nu tot het verleden.
- 16 Rust nu maar uit.
Je bent nu bevrijd uit je lijden,
maar ach, wat is het zwaar
van jou te moeten scheiden.
- 17 Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt zij nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud,
bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.
- 18 Belangrijk is niet de weg die je gaat
maar het spoor dat je achterlaat.
- 19 Juist nu je er niet meer bent
Zul je altijd bij ons zijn.
- 20 zoals de dag
uit de nacht treedt
treedt het leven
uit de dood
er is liefde
die niet sterft
Toon Hermans
- 21 Soms zou ik willen dat gisteren nooit voorbij ging,
omdat vandaag alles zo anders is.
- 22 Een afscheid is moeilijk
als 't fijn is geweest.
Maar ik blijf altijd bij je,
't leeft in mijn geest.
- 23 De eenzaamheid viel je zwaar
alleen zijn wilde je niet
vechten had geen zin
je hebt nu rust.
- 24 Zij was de eerste die van ons hield
en zij was de eerste waar wij van hielden.
- 25 De schoonheid der dingen
leeft in de ziel van hen
die haar aanschouwen.

- 26 Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje
en alle beetje die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt ik ben wat moe,
maar op 'n keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.
Toon Hermans
- 27 Ik heb mijn moeder niet verloren,
daarvoor gaf zij mij te veel.
Wat zij mij zei dat blijf ik horen,
van wat ik ben is zij een deel.
Ik kom haar overal nog tegen,
in wat ik doe, in wat ik laat.
Zij was en blijft voor mij een zegen,
waarvan het spoor steeds verder gaat.
- 28 Het geluk dat je ooit gekend hebt
kun je gebruiken om er kracht uit te putten
als je door een dal gaat.
- 29 Van het concert des levens
krijgt niemand een program.
- 30 Soms loopt het leven anders dan gepland
en krijgt men niet de kans
de vruchten van het leven te plukken.
- 31 Altijd hard gewerkt
Altijd veel gezorgd
En nu dan rust
- 32 Mijn opa, mijn opa, mijn opa
In heel de wereld was er niemand zoals hij...
Annie M.G. Schmidt
- 33 Niet willen klagen
Niet willen vragen
Tot het einde zo gebleven
Zo was zijn/haar leven
- 34 Het is nu tijd om te gaan
maar wij zeggen geen vaarwel
want wij zoeken je in de regenboog
hoog aan de hemel
en als de morgenzon de wereld weer laat stralen
dan zien we jou en houden we van je
zoals jij ook van ons hebt gehouden.
- 35 Voorgoed uit ons dagelijks leven
Maar voor altijd in ons hart
- 36 En zo ging ik de horizon voorbij
en kwam in het land van de dageraad.
- 37 En toch telkens weer
zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
- 38 Door de waas van onze tranen
zien wij de glimlach van haar liefde.
- 39 Zoveel soorten van verdriet,
ik noem ze niet.
Maar één, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.
- 40 Je vader blijft je vader
zo eigen en vertrouwd
je wilt hem niet graag missen
omdat je van hem houdt
maar eens komt dan de dag
dat je hem moet laten gaan
je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan
- 41 't Laatste beetje is nu op
veel was er te verduren
haar kaarsje is thans opgebrand
gedoofd zijn alle vuren
voor wie 't aangaat is 't niet erg
die heeft genoeg geleden
wel voor hen die zij achterliet
vaarwel en rust in vrede.
- 42 een verdwenen sterretje
geeft toch nog veel licht
- 43 Als ik dood ga
hoop ik dat je erbij bent
dat ik je aankijk
dat je mij aankijkt
dat ik je hand nog voelen kan
dan zal ik rustig doodgaan
dan hoeft niemand verdrietig te zijn.
Dan ben ik gelukkig.
- 44 Wat op liefde gebouwd is
kent geen vergeten.
- 45 't Is stil geworden in huis
nu jij er niet meer bent,
doch... je hart blijft bij ons,
alles spreekt over jou.
- 46 Als je ouder wordt
en niet meer weet waar je bent,
als je mensen ziet,
maar ze niet meer herkent,
als je toch blijft strijden
om bij ons te leven,
dan hopen wij dat je nu
de rust is gegeven.
- 47 Zoals een boot heel langzaam
achter de horizon verdwijnt,
zo hebben wij de laatste jaren
stap voor stap
afscheid van je moeten nemen,
wat blijft zijn onze herinneringen.
- 48 Langzaam vervaagden herinneringen
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons.
Nu nemen we afscheid van jou.